

"THE PERFORMANCE OF A LIFETIME." — ROLLING STONE

# HARRY DEAN STANTON IS LUCKY

DAVID LYNCH RON LIVINGSTON ED BEGLEY JR. TOM SKERRITT

CASTING BY JAMES NEWTON HOWARD COSTUME DESIGNER JAMES NEWTON HOWARD MUSIC BY JAMES NEWTON HOWARD EDITOR JAMES NEWTON HOWARD PRODUCTION DESIGNER JAMES NEWTON HOWARD EXECUTIVE PRODUCERS JAMES NEWTON HOWARD PRODUCED BY JAMES NEWTON HOWARD WRITTEN BY JAMES NEWTON HOWARD DIRECTED BY JOHN CARROLL LYNCH

DIRECTED BY JOHN CARROLL LYNCH



**FILMMAGIE**  
onafhankelijk, kritisch filmtijdschrift



# Inhoud

Generiek	3
Bekroningen	4
Regisseur	5
Inhoud	6
Hommage aan Harry Dean Stanton	6
Harry Dean Stanton	7
Meer dan levensecht geacteerd, Stanton is gewoonweg Lucky	8
Geen rauw drama, maar een positieve kijk	9
Persspiegel	10



# Generiek

Regie: John Carroll Lynch

Scenario: Logan Sparks, Drago Sumonja

Fotografie: Tim Shurstedt

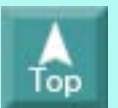
Montage: Robert Gajic

Muziek: Elvis Kuehn

Vertolking: Harry Dean Stanton (Lucky), David Lynch (Howard), Ron Livingston (Bobby Lawrence), Beth Grant (Elaine), Yvonne Huff (Loretta), e.a.

Duur: 88 minuten

VS - 2017



# Bekroningen

[Lees meer](#)



# Regisseur

Dat de naam John Carroll Lynch niet onbekend in de oren klinkt, hoeft geen verwondering te wekken. De man is (tot juli 2018) namelijk te zien in niet minder dan 56 films en 54 televisiereeksen (hoofdzakelijk) en -films.

Lynch werd op 1 augustus 1963 geboren in Boulder, Colorado en groeide op in Denver. Hij liep school op de Regis Jesuit High School in Denver en studeerde vervolgens aan de Universiteit van Minnesota in Minneapolis en daarna theater aan The Catholic University of America (in Washington D.C.) waar hij in 1986 het diploma van Bachelor in de Schone Kunsten behaalde.

Als acteur trad hij op in theaters doorheen het hele land en gedurende de jaren 1990 was Lynch lid van de bekende Guthrie Theater Acting Company in Minneapolis (Minnesota). Hij speelde rollen in allerlei stukken gaande van Shakespeare over Shaw tot Chekov.

In 1993 debuteerde hij als filmacteur met een naamloos rolletje in de Jack Lemmon/Walter Matthau komedie *Grumpy old men* (in een regie van Donald Petrie). Zijn doorbraak als filmacteur kwam er met zijn rol van de wat simpele Norm Gunderson, echtgenoot van sheriff Marge Gunderson in *Fargo* (Joel en Ethan Coen, 1996).

Meer recent was hij o.a. te zien in *Zodiac* (David Fincher, 2007), *Gran Torino* (Clint Eastwood, 2008), *Shutter Island* (Martin Scorsese, 2010), *Jackie* (Pablo Larrain, 2016) en *White Orchid* (Steve Anderson, 2018).

In die meer dan vijftig films speelde hij de meest uiteenlopende rollen, gaande van advocaten tot psychoten en dat in verschillende genres gaande van melodrama's over thrillers tot horrorfilms. Opvallend is wel dat hij hoofdzakelijk in bijrollen te zien is.

Behalve in films was hij ook heel actief in televisiefilms en -reeksen. Zijn omvangrijkste rol bij televisie was in de komedieserie *The Drew Carey Show* (1997 – 2004). Ook in de in België uitgezonden reeks *Carnivàle* had hij een terugkerende rol.

Naast het acteerwerk in film en televisie bleef hij ook in het theater actief. Zo had hij de hoofdrol van Eddie in Arthur Miller's *A view from the bridge*.

Zoals er al eerder acteurs waren die hun plaats voor de camera ruilden voor de regiestoel, zette ook Lynch deze stap en debuteerde hij in 2017 als regisseur met *Lucky*.



## Inhoud

Lucky is een oude eenzame cowboy. Hij rookt, lost kruiswoordraadsels op en dwaalt rond in een stadje ergens in het midden van de woestijn. Hij brengt zijn dagen door met het veranderen van de wereld in zijn lokale stamcafé en diner. Hij rebelleert tegen alles en vooral tegen het verstrijken van de tijd.

## Hommage aan Harry Dean Stanton

- De grote vragen met kleine, bescheiden antwoorden door personages uit kleinsteeds Amerika die de eindigheid in de ogen kijken, doen ook denken aan *The Straight Story* van David Lynch (hier te zien als een vriend van Lucky die zijn schildpad is kwijtgespeeld), ook een film met Stanton. Bovendien hangt in meerdere scènes een lynchiaans sfeertje, weliswaar niet zo bevreedend als in bijvoorbeeld de serie *Twin Peaks: The Return* (waarin Stanton opnieuw een rol heeft). Dit amalgaam van biografische, fictionele en iconografische referenties in soms houderige scènes creëert een doorvoelde hommage aan Stanton en de verhaalwereld waarin hij zich thuis voelde. Een lofzang van de ene karakteracteur aan de andere, met medewerking van gelijkgezinden die vertellen over leven op de evenwichtsbalk tussen diepgang en banaliteit, met een kwinkslag en een milde glimlach bij serieuze vragen. Niet toevallig zorgt Stanton zelf voor de sterkste scènes. Met zin voor westernromantiek blikte hij nog eenmaal de camera in, voor hij met een wat gebroken tred de woestijn in stapte. Naar de einder. (Bjorn Gabriels in *Filmmagie* van februari 2018)



- 'De geestelijke reis van een negentigjarige atheïst.' Zo wordt Lucky treffend omschreven op de filmposter. De hoofdpersoon wordt niet alleen gespeeld door cultacteur Stanton (*Paris, Texas*), maar is ook in grote lijnen op hem gebaseerd. Een waardig monument voor Stanton, die kort na de opnames overleed. (Uit vpro Cinema)

- Harry Dean Stanton, de man die we kennen van bijrollen in klassiekers als *Alien*, *The Green Mile* en *Wild at Heart*, schittert nu in één van zijn laatste rollen als oude, vastgeroeste atheïst in een klein Amerikaans dorpje in de woestijn. Lucky is naast een zwanenzang, ook een hommage aan Stanton's bijzondere verschijning en op zichzelf een uitstekende, rustige film. (Jorn Beuzekom in *Filmvandaag.nl* van 07/03/18)

# Harry Dean Stanton

- Harry Dean Stanton: een icoon van de Amerikaanse cinema, met die fantastische, karakteristieke kop vol groeven. In **Lucky** speelde hij zijn laatste rol voordat hij op eenennegentigjarige leeftijd overleed op 15 september 2017. De film is haast een ode te noemen, waarin Lucky (net als Stanton zelf waarschijnlijk) moet accepteren dat het einde van zijn leven nadert. De acteur speelt het negentigjarige titelpersonage prachtig, of het nu in cowboyhoed is of alleen in zijn onderbroek. *Lucky* is voornamelijk de show van Harry Dean Stanton, en een waardig afscheid van de acteur. (Kaj Van Zoelen in Filmtotaal)



## Meer dan levensecht geacteerd, Stanton is gewoonweg Lucky



- Dit is niet slechts een acteur die een rol speelt als een man die terugkijkt op een lang leven op het moment dat de dood dichterbij lijkt te komen, Stanton beleefde die situatie op dat moment ook echt. (Kaj Van Zoelen in filmtotaal)

- Lucky is bovenal de showcase én het hartverwarmend afscheid van de geweldige Harry Dean Stanton. De in 2017 overleden acteur voelt zich duidelijk als een vis in het water en maakt van Lucky een tegelijk eenvoudig en complex karakter. Een karakter dat afscheid neemt met een prachtige glimlach. De glimlach van een gelukkig mens. (Henny Wouters in Cinemagazine.nl)

- Het is vooral de manier waarop Stanton die rol op zijn schouders neemt - een zeldzame hoofdrol voor de rasacteur - die van de film meer maakt dan louter een minimalistische prent over 'loveable outcasts' in de woestijn. Op zijn meest eenzame momenten is het gewicht van een heel leven voelbaar, en wanneer Lucky het harnas van zijn ouderdom en de naderende dood even aflegt, resulteert dat in ontroerende cinema. (Uit Veto.be)

- Stanton bijt op een heerlijk droge wijze van zich af, en brengt daarmee de verhouding tussen drama en humor in balans. Komische hoogtepunten zorgen ervoor dat de emotionele kern van het verhaal er nooit te dik bovenop komt te liggen. De scène waarin Lucky een onbeholpen advocaat (Ron Livingston) te kijk zet is goud waard, en de bijrol van David Lynch brengt alles wat de film verder nog nodig had. (Tim Bouwhuis in indepioscoop.com)





## Geen rauw drama, maar een positieve kijk

- We volgen Lucky terwijl hij door zijn stoffige woestijndorpje sloft, van diner tot stamkroeg, al mijmerend over het leven en de naderende dood. Mooi, verstild, wrang-komisch regiedebuut van acteur Lynch. (Uit vpro Cinema)

- Achter een façade van geestigheden schuilt melancholie om wat voorbij is. De gesprekken treffen, de personages zijn speels. Topzware kost is het niet, en dat werkt prima. (Ruben Aerts in De Standaard van 06/02/18)

- Lucky is een negentigjarige filosoof van het alledaagse. Hij leeft volgens regelmaat en routine: elke ochtend eerst een sigaret, dan yoga, dan een glas melk. In zijn kast hangen drie dezelfde geruite hemden. Maar Lucky is niet rigide. De rust die hij met zijn regels om zich heen creëert geeft ruimte voor overpeinzing; het soort gedachten dat bij zijn leeftijd past. Al kan hij het nog steeds niet helemaal bevatten dat ook hij op een dag sterfelijk zal zijn. (Dana Linssen in NRC van 06/03/18)



- In speelfilm Lucky volgen we een paar dagen in het leven van deze krasse bejaarde. Die dagen kennen een zelfde ritme van opstaan, spelshows kijken, een kruiswoordpuzzeltje maken in de diner, boodschappen doen in het winkeltje en 's avonds naar de kroeg. Daar treft hij zijn vrienden en verspreidt hij zijn levenswijsheden, existentialistisch met een boeddhistisch sausje.

Klinkt saai? Vergeet het maar. 'Lucky' is een soort Paterson in de prairie. Net als in die parel van Jim Jarmusch kent Lucky een laid-back ritme dat dicht tegen het natuurlijke levensritme van de mens zit. En net als 'Paterson' draait 'Lucky' vooral om ontmoetingen en gesprekken. Eenvoudige maar betekenisvolle gesprekken met zijn arts en met een oud-marinier die hij ontmoet in de diner. Bovendien gaat Lucky over de schoonheid en de poëzie van het alledaagse. (Henny Wouters in Cinemagazine.nl)

## Persspiegel



- De debuterende regisseur trekt expliciet de kaart van indiecinema: de plot van zijn eerste langspeler kabbelt gezapig voort. Stanton strompelt zich door de scènes en Lynch schiet ondertussen trage, fel gestileerde widescreenshots van het Amerikaanse woestijnorpje waar de film zich afspeelt.

Dat klinkt negatiever dan we het bedoelen: *Lucky* is een geslaagd experiment, waarin eigenzinnigheid niet gelijk staat aan navelstaarderij. De mondharmonica op de soundtrack en de zonovergoten woestijnbeelden drenken de film onder in een stevige portie vreemde americana, en dat werkt. (...) Zo blijkt *Lucky* een te koesteren kleinood, waarmee John Carroll Lynch zich op de kaart zet als regisseur en Harry Dean Stanton afscheid neemt van het leven. (Ewoud Ceulemans in De Morgen van 07/02/18)

- *Lucky* volgt de spirituele reis van een negentigjarige atheïst en de nukkige personages die samen met hem in een verlaten woestijnstadje wonen. De zeer onafhankelijke Lucky overleefde al zijn leeftijdsgenoten en bevindt zich nu op het einde van zijn leven, op een reis van zelfverkenning die voert naar wat zo

vaak de verlichting wordt genoemd.

*Lucky* is zowel een liefdesbrief aan het leven en de carrière van acteur Harry Dean Stanton als een meditatie over sterfelijkheid, eenzaamheid en spiritualiteit. (Uit het persdossier)

- Karakterkop Harry Dean Stanton zet in 'Lucky' een doorleefde, eenzame cowboy neer, in een film die geen beter afscheid had kunnen zijn van de acteur, zelfs als die niet zo bedoeld was. (Uit veto.be)

